محمد خبیر وهاب زاده ۲۰۱۵/۰۱/۱۵

کابینه پیشنهادی حکومت وحدت ملی قابل اعتماد نیست

کابینهٔ که حکومت وحدت ملی پیشنهاد نموده نه نمونه وحدت ملی است و نه از تخصص بنیادی سرتاسری برخوردار و نه هم ممثل جامعه سنتی افغانستان است. اینکه چرا ممثلین به گفته های مبارزات انتخاباتی خود تا حد اقل هم وفا دار و استوار نمانده اند سؤالی است که بی جواب مانده که افغانستان را به یک خطر نا بخشونی مواجه می سازند و از امکان بعید نیست که چهارده سال گذشته به طور نسبی سال های خوبی بوده باشد.

چطور امکان دارد که قاتلین فی العهد مردم افغانستان پرچمي های مشهود کمونیست های ملحد زمامداری مملکتی را به عهده بگیرند که چند سال قبل در زجز، حبس، قتل و مهاجرت خانمانسوز میلیون ها مردم مجاهد و آزادمنش افغانستان مستقیماً دست داشتند و < حورا > مي گفتند. آیا گردانندگان حکومت وحدت ملی راه به انتخابات می یافتند، اگر یک کلمه هم در مبارزات انتخاباتی خود از تقرر و مأموریت اشخاص معلوم الحال یاداوری مي کردند. «مغز متفکر و علمبردار مقاومت» باید ملتفت باشند که هنوز هم ناوقت نیست که در انتخاب اعضای کابینه تجدید نظر کنند و لیستی را ترتیب دهند که ممثل افکار و عقیدهٔ مردم افغانستان و بدون ملحدین و بی خدایان وقت باشد.

هر خانه و خانواده افغان در داخل و خارج از کشور صدمات بزرگی نسبت ظلم و ستم کمونیست ها متقبل شده اند که حتی فرزندان شان که در آن زمان (۱۹۷۸ – ۱۹۹۲) تولد نشده بودند و یا هنوز بالغ نبودند امروز از «حورا» گفتگان نفرت دارند و از دوستی و هموطنی با ایشان امتناع مي ورزند.
افغانستان مملکتی نیست که طویل المدت غلامی و بردگی را قبول کند و اگر خارجي ها دست به کار باشند باید گفت که چرا این خارجي ها قاتلین و ظالمین و جنایتکاران جنگی ملت های خود را تا آخر زندگی تعقیب و مجازات مي کنند و در مملکتی به نام افغانستان سفارش مقرری همچو قاتلین را مي دهند.
این روش قابل قبول و شایسته مردم آزادمنش افغان و خصو صاً «مرد متفکر و علمبردار مقاومت» هم نیست. اگر استدلال این باشد که بعضی گروه های مجاهدین هم جنایات نابخشونی نسبت به این وطن و مردم کرده اند باید گفت که ملت افغانستان سال هاست که فریاد مي کشد که همه مجرمین جنگی در افغانستان (کمونیست ها و تنظیمی ها) باید محاکمه شوند اما هیچ داخلی با غیرت که قدرت داشته، پیدا نشد که قانون مجازات جایتکاران جنگی و جنایات علیه بشریت را در افغانستان عملی کند و یا به خارجي هایی که افغانستان جیره خور ایشان است قناعت بدهد که تا آن زماني که گلیم جنایتکارن در افغانستان جمع نشود و همه مجرمین جنگی (چپ و راست) محاکمه نشوند افغانستان نه آرام و نه روز خوب را خواهد دید و به هیچ صورت هم به نفع جهان نیست. اما چنان معلوم می شود که شناخت های شخصی، خیش خوری، مدیون بودن های غیر اصولی و قبولی غلامی و بردگی حکومت وحدت ملی را مجبور و وادار به اقدامات نموده که در صورت تطبیق آن بدبختانه افغانستان را یک بار دیگر به سوی بدبختی سوق مي دهد که ممکن دوام پلان های شوم به شیوه دیگر باشد، و متضررین اصلی و اولی مردم بیچاره و بی بضاعت افغاستان است. این نوع جفا با ملت سرفراز افغانستان راه بزرگتری را به نظریات ضد سیستم فعلی باز نموده و از گمان دور نیست که مقاومت های مسلحانه اوج بگیرد.
ارزومندی نهایی از شورای ملی این است که بلآخره نظریات مردم را مد نظر گرفته و به اشخاص بی کفایت، چند تابعته، خیانتکاران راست و چپ و قاتلین دیروز ملت رآی اعتماد ندهند و اصالت تأریخی خود را حفظ نموده به خون میلیون ها شهید راه آزادی بازی و جفا نکنند.

پایان بی پایان

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ